

[Ole Bjørn Kraft.]

blevet fremdraget i „Berlingske Tidende“. Jeg har gjort det lige siden 1917 og har ogsaa tidligere fremsat Forslag af lignende Karakter som her. Jeg tror, at det ogsaa set fra dansk Ungdoms Synspunkt vilde virke opmuntrende, om man tog nogle saadanne udadvendte Opgaver op, Opgaver af en lidt ekstraordinær Karakter, der bragte lidt frisk Luft ind over dette Land, der i høj Grad kan trænge til at faa det. Jeg haaber derfor, at Regeringen, som nu selv er blevet forynget, og hvis Rigsdagsgruppe er blevet forynget, og som ved saa mange Lejligheder taler om Ungdommens Sag, her vil tage en saadan rent praktisk Opgave op, der kunde vise, at vi ogsaa har en lille Smule Udsyn og lidt Mod til at tage fat paa Opgaver, der ligger maaske en lille Smule uden for det sædvanlige. Jeg henstiller, at man fortsætter Overvejelserne og ikke lægger dem ned i Skuffen til saa mange andre glemte Forslag.

Jeg skal slutte med at sige et Par Ord i Anledning af de Bemærkninger, som den højtærede Forsvarsminister fremsatte som Svar paa et Spørgsmaal, jeg havde stillet om Regeringens kommende Forsvarspolitik. Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at vi maatte afvise Oprustningspolitikken. Ja, det kommer jo an paa, hvordan man forstaar Oprustning. For Flaadens Vedkommende fører vi en Oprustningspolitik, thi den ruster op, saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket. Hvis Ministeren vilde anvende denne Opfattelse, vilde jeg være meget taknemmelig, men naturligvis forstaar jeg nok, at det ikke er Meningen.

Nu forekommer det mig let komisk, naar Spørgsmaalet er om en Udbygning af det danske Forsvar saaledes, at det kunde løse de Opgaver, som der kan blive Tale om for Danmarks Vedkommende, udvikle det i en saadan Grad, at det efter vor Opfattelse kunde blive i Stand til at løse de Folkeforbundsopgaver, som kan komme til at foreligge, da at tale om Oprustning. De Krav, som stilles paa dette Omraade, har overhovedet intet at gøre med det, man almindeligvis kalder Oprustning.

Jeg forstaar imidlertid Ministeren saaledes, at det er hans Hensigt at blive staaende ved den gældende Ordning, der skal ikke ske nogen Forandring, alt skal foregaa inden for de Rammer, Venstrepartiet fastlagde i 1932, yderligere Ting kan man ikke vente sig, nyt Forslag kan man ikke vente sig fra Regeringen. Men naar det er Tilfældet, er det Offentligheden aldeles uforstaaeligt, hvorfor det skulde være nødvendigt

for Socialdemokratiet at lave et nyt Program paa dette Omraade, hvorfor det skulde være nødvendigt for socialdemokratisk Ungdom at tale indgaaende om det nye Syn, man havde faaet paa denne Sag, om den europæiske Nødvendighed, der forelaa, og alt, hvad man kan finde paa. Jeg forstaar ikke den Diskussion, der finder Sted inden for Socialdemokratiet selv, og som man en Gang imellem hører Genklang af i Pressen, naar man hører, at der har været Diskussioner om, hvorvidt Socialdemokratiet skulde fastholde sin gamle Politik eller gaa ind i en ny Linie.

Hvis Regeringen ikke har andet Program end at blive staaende ved den Ordning, vi har, og administrere den, synes jeg ikke, man behøver at have urolige Timer inden for Socialdemokratiet, saa er der ingen Forandring sket, saa er Socialdemokratiet det samme gamle Parti, som det hidtil har været, saa kan intet nytte, saa betyder den Tale, der har været, og som startede med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Udtalelse om, at man skulde passe paa det gode, gamle danske Hus, intet. Thi den Ordning, vi har nu, er en Ordning, som, ud fra hvilket Synspunkt man end ser den, er utilfredsstillende; den er for stor, for kostbar til at løse rene Poli- og Bevogningsopgaver, og den er for ringe og daarlig i enhver Henseende til at løse Forsvarsopgaver og Folkeforbundsopgaver.

Derfor burde man, hvis det er Meningen, at man blot vil lade alt blive ved det gamle, i Konsekvens af den Forklaring, den højtærede Forsvarsminister ogsaa gav med Hensyn til, hvilke Opgaver der skulde løses, i Virkeligheden gaa til en Reform, der betød, at man skiftede om til en mindre Ordning end den, man har. Men det er en vanvittig Tanke, saaledes som Forholdene har udviklet sig i Europa, og saaledes som vor egen Situation er i den europæiske Udvikling, at tænke sig noget saadant.

Det er fuldstændig urimeligt at oprettholde en Flaadeordning som den, vi har i Øjeblikket, hvor de nye Skibe ikke kan blive bygget, hvor Lovens Ord ikke kan blive opfyldt, hvor Uddannelsesvilkaarene er aldeles urimelige, og alligevel ofrer man de Penge paa den, man gør. Det er fuldstændig urimeligt at lade hele Spørgsmaalet om Luftforsvaret ligge, saaledes som Tilfældet er, skønt det udtrykkeligt var en Forudsætning for den gamle Lov, udtrykkeligt blev udtalt af Venstres militære Ordfører, at hvis Afrustningskonferencen mislykkedes, vilde Venstre deraf drage den Konsekvens,